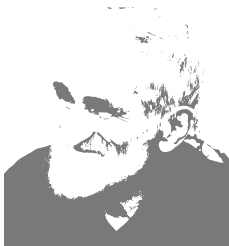

**Viața și Acatistul
Cuviosului Gherontie
cel nebun pentru Hristos
(1934-2018)**

Autorii mulțumesc Părintelui Mitropolit
† **Serafim**
al Germaniei, Europei Centrale și de Nord,
pentru binecuvântarea de a alcătui acest acatist
și pentru contribuția la stabilirea formei sale finale

*„Să avem credință, căință, umilință, pocăință,
smerenie, milostenie, bunătate și la urmă dragoste.
Dragostea le va cuprinde pe toate!”*
(Cuviosul Gherontie)

© Toate drepturile sunt rezervate Fundației
„Cuviosul Gherontie de la Tismana”.

<https://cuviosulgherontie.com/>

<https://cuviosulgherontiedelatismana.ro/>

Despre viața și nevoițele Cuviosului Gherontie cel nebun pentru Hristos

Cuviosul Gherontie cel nebun pentru Hristos s-a născut la 4 noiembrie 1934 în satul Viscri, nu departe de orașul Rupea, acum în județul Brașov. La Botez, l-a primit ocrotitor pe Sfântul Mare Mucenic Gheorghe, la care a avut permanent mare evlavie. A fost al doilea din cei trei copii al familiei Ioan și Elena Aldea, care-și câștigau existența din cultivarea pământului.

Încă din copilărie, a avut o viață religioasă foarte intensă, marcată de interiorizare, post și rugăciune, mama sa fiindu-i primul model, pe care l-a prețuit toată viața. Destul de repede, preocupările sale religioase au început să fie considerate exagerate și tot mai puțin înțelese, inclusiv în familie. La școala primară, era adesea surprins rugându-se, fapt pentru care era certat

sau chiar pedepsit de învățător. Felul său diferit de a se comporta, lipsa unor reacții pe măsură la răutățile celor din jur au constituit ani de-a rândul pretextul pentru colegii lui de școală și pentru ceilalți copii din satul natal pentru a-l ironiza sau pentru a-l umili în diferite moduri.

Mărturiile celor care l-au cunoscut în anii adolescenței vorbesc despre nevoițe duhovnicești, rugăciuni îndelungate și postiri aspre sau ajunări de câteva zile, chiar în perioade ale anului în care mergea alături de familie la lucrul câmpului. Viața sa religioasă era deja apropiată celei pe care o duc pustnicii, chiar dacă trăia în lume. Tot atunci, cei din jur au început să vadă în diferite situații și puterea rugăciunilor sale. În acei ani, a început să-l viziteze tot mai frecvent pe protosinghelul Modest Aldea, fratele tatălui său, stareț al Mănăstirii Ciolanu și apoi eclesiarh al Catedralei din Buzău, căruia i-a devenit o bună perioadă ucenic de chilie și de la care a învățat multe din tainele vieții monahale.

Iubitor cu toată ființa sa al vieții călugărești, Cuviosul Gherontie a refuzat în toamna anului 1959

să părăsească Mănăstirea Ciolanu, așa cum puterea comunistă din România le cerea călugărilor tineri. Este momentul în care încep marile sale suferințe pentru credință. A fost închis o perioadă la penitenciarul Jilava, unde și-a continuat nevoițele ascetice, în pofida presiunilor care se făceau asupra sa de a renunța la viața monahală. După câteva zile în care a fost ținut la carceră în condiții de exterminare, aflat la limita puterilor, i s-a arătat Maica Domnului, care i-a spus să ia nebunia pentru Hristos, promițându-i totodată că îl va ajuta să ducă această cruce.

La puțin timp, autoritățile au considerat că suferințele prin care a trecut l-au dezechilibrat mintal iremediabil, motiv pentru care au hotărât să-l interneze la psihiatrie, de unde mai apoi a fost eliberat. Începând cu această perioadă, Cuviosul și-a ascuns întreaga nevoie personală și lucrarea duhovnicească în lume sub haina nebuniei pentru Hristos. Alternează vizitele la mănăstiri cu cele făcute acasă, iar mai apoi la familii care îl găzduiau pentru diferite perioade de timp. Oriunde mergea, îndemna la o viață religioasă înaltă, la rugăciune

și asceză, pe care le susținea în primul rând prin exemplul personal, dar și prin scurte cuvinte de învățătură, adesea puternic personalizate. Se ruga ore în șir în genunchi, priveghea de multe ori toată noaptea, ținea posturi foarte aspre, cu multe zile întregi de ajun. Vorbea despre rai și despre bunătățile veșnice, despre câteva dintre momentele în care a văzut-o pe Maica Domnului sau în care vrășmașul diavol a încercat să-l sperie și să-l oprească din urcușul duhovnicesc.

Pentru că social era un proscris, se afla mereu în atenția autorităților, care l-au mai internat de câteva ori la psihiatrie. Despre toate persecuțiile prin care a fost nevoit să treacă accepta să vorbească doar pentru a-L preamări pe Dumnezeu, pentru că l-a ținut în viață, dar și cu mintea întreagă, în pofida tratamentelor primite. Un alt moment crucial din viața sa a fost cel în care i-a strigat conducătorului comunist al României de dinainte de 1989 faptul că, dacă nu va crede în Dumnezeu, cei din jurul său îl vor împușca. A urmat pentru Cuviosul Gherontie un nou calvar, din care a fost izbăvit de Maica Domnului.

După 1990, și-a continuat nevoițele duhovnicești, dar și drumurile mărturisirii credinței, întărind în credință sau vindecând prin nevoițele sale îndelungate foarte mulți oameni aflați în mari suferințe, adesea cu boli grave. Era, de asemenea, foarte sensibil față de săracii pe care-i întâlnea și cărora, dacă nu mai avea niciun ban, le dădea haina cu care era îmbrăcat. Despre hainele sau centurile sale călugărești, pe care le dăruia cu generozitate, avea conștiința că sunt purtătoare de har dumnezeiesc și, nu o dată, prin acestea, cei care le-au primit au dobândit vindecare de diferite boli.

Pentru a-și putea duce pe mai departe lucrarea, dar și pentru a nu fi lăudat de cei care vedeau minuni săvârșite de el sau care primeau prin rugăciunile sale ajutorul neîntârziat al lui Dumnezeu în mari încercări ale vieții, se smerea în modul propriu nebunilor pentru Hristos, de la osândirea de sine în public, la impresia de vorbire fără noimă pe care o lăsa, la purtarea de haine uzate, la aparenta sa dependență față de alcool, la un comportament atipic în timpul slujbelor bisericesti. În parcursul său duhovnicesc, i-a căutat

pe marii duhovnici ai românilor, pe care i-a prețuit și cu care a rămas în comuniune de credință și rugăciune toată viața.

Prezența și lucrarea în viața sa a harului Duhului Sfânt se puteau însă simți permanent. Imaginea cea mai comună pe care o aveau cei din jur despre Cuviosul Gherontie era aceea de mare nevoitor, în măsură să facă, până la sfârșitul vieții, nenumărate metanii și să rămână în genunchi la rugăciune ore în șir, inclusiv în biserică, aproape permanent cu mâinile ridicate înspre Dumnezeu sau înspre sfintele icoane. Căi prin care a transmis puterea dumnezeiască pe care o primea ca urmare a nevoințelor sale au fost și au rămas deopotrivă „picturile” sale, care aveau ca temă principală Biserica Ierusalimului Ceresc, dar și „cântările sfinte”, înregistrate audio de-a lungul anilor. Toate îl descoperă ca pe un trăitor întru Lumina neînserată, mijlocitor și sprijin pe calea mântuirii pentru mii și mii de semeni.

Alături de nevoința personală, a căutat permanent iubirea și comuniunea de credință cu semenii, îndemnându-i pe toți să cultive armonia

în familie, să trăiască în pace cu toți cei din jur, să fie model de trăire a credinței, să prețuiască Biserica strămoșească, preoții și ierarhii. Adesea, vorbea despre iubirea de țară și, nu o dată, le-a spus celor plecați să se întoarcă la familiile lor.

A rămas în memoria celor care l-au cunoscut, ca un iubitor al purității copilăriei, un susținător al vieții curate și un luptător împotriva păcatului, pe care uneori nu ezita să-l vădească spre îndreptare, întotdeauna într-un mod în care cel căruia i se adresa se folosea duhovnicește.

Pentru că și-a făcut din pașii prin viață un drum al ascultării de poruncile dumnezeiești, al jertfei de sine pentru numele și lucrarea mântuitoare a Fiului lui Dumnezeu în lume, a primit mari daruri de la Dumnezeu, între care darul facerii de minuni, al înainte-vederii, al descoperirii înspre vindecare a umbrelor din sufletele oamenilor.

Dumnezeu i-a împlinit rugăciunea și dorința de a trece din lumea aceasta spre veșnicie din Țara Sfântă. Sufletul său a plecat spre Cer ca o nouă naștere, din chiar orașul Nașterii Celui pe care L-a iubit și L-a slăvit cu o iubire confundată

de mulți cu o nebulie a lumii acesteia. În noaptea dinspre 12 spre 13 octombrie 2018, L-a așteptat pe Domnul în genunchi, la rugăciune, și a trecut în veșnicie văzând slava Lui, care i-a rămas până la mormânt pe chip și în ochii rămași deschiși.

Voia lui Dumnezeu a fost ca el să fie adus din Betleem în țară, spre a fi înmormântat la Mănăstirea Tismana, pe care a căutat-o cel mai des în ultima perioadă a vieții. De sfințenia Cuviosului Gherontie s-au încredințat toți cei care au văzut că, după opt zile, semnele firești ale morții nu i-au atins trupul, rămas moale și mirosind a mir, dar și cei care i-au auzit și i-au văzut pe cei cuprinși de duhuri necurate strigând în auzul tuturor la apropierea de sicriul cu trupul său.

Șirul de minuni făcute de Cuviosul Gherontie în timpul vieții a continuat și după trecerea lui la Domnul. Bolnavii care primesc tămăduire prin atingerea de obiecte purtate de el în timpul vieții, de fotografia lui, de crucea de pe mormântul său, prin rugăciunea făcută cu credință dau mărturie.

În orice nevoi este chemat, Cuviosul răspunde grabnic!

ACATISTUL CUVIOSULUI GHERONTIE CEL NEBUN PENTRU HRISTOS

Tropar (Glas 4)

Graiul omenesc nu poate vesti mulțimea nevoițelor tale, că ți-ai îmbrăcat lucrarea în lume cu haina nebuniei pentru Hristos, credința ai mărturisit-o cu sfântă pătimire și pe oameni i-ai slujit cu multă iubire. Cuvioase Gherontie, roagă-te să se mântuiască sufletele noastre!

Condacul 1

Harul Sfântului Duh, Care a lucrat în tine din copilărie, te-a luminat cu înțelepciunea dumnezeiască și te-a întărit întru mărturisirea lucrării lui Dumnezeu în lume, cu toată ființa ta, pentru care îți cântăm: Bucură-te, Cuvioase Gherontie, mult nevoitorule!

Icosul 1

Evlavia cu care ți-ai împodobit sufletul
ai învățat-o mai întâi de la mama ta,
Elena, și ai lucrat-o minunat toată viața,
nimic dorind mai presus de Dumnezeu. De
nevoințele tale s-au minunat și îngerii, cu
care împreună îți cântăm:

Bucură-te, că Domnul a fost ajutorul
tău puternic;

Bucură-te, că prin viața ta în trup,
îngerilor te-ai asemănat;

Bucură-te, că pe calea poruncilor ai
umblat;

Bucură-te, că ai luminat munca prin
rugăciune;

Bucură-te, că te-ai hrănit cu dulceața
ostenelilor;

Bucură-te, că ai iubit viața călugărească;

Bucură-te, că inima ta s-a veselit întru
Domnul;

Bucură-te, că răutățile oamenilor le-ai
acoperit cu dragoste;

Bucură-te, Cuvioase Gherontie, mult
nevoitorule!

Condacul al 2-lea

Rănile sufletești și trupești, primite de la cei care nu înțelegeau că tu nu mai poți trăi fără Dumnezeu, le-ai uns cu vinul și cu untdelemnul bucuriei sfinte și le-ai ars cu fierul înroșit al răbdării suferințelor. Ajută-ne și pe noi să aflăm bucuria Crucii și să cântăm cu credință: Aliluia!

Icosul al 2-lea

Ostenelile ți-au călit sufletul, făcându-l asemenea unui diamant strălucitor prin fapte bune și de neclintit în credință, în timpul viețuirii tale la Mănăstirea Ciolanu și la Episcopia Buzăului, sub aripa duhovnicească a protosinghelului Modest, rudenia ta iubită. Pentru nădejdea cu care ai dus viața călugărească, îți cântăm cu dragoste:

Bucură-te, că ai lăsat totul pentru a-L urma pe Hristos;

Bucură-te, că sfintele slujbe ți-au adăpat sufletul;

Bucură-te, că ai vestit adevărul Domnului;

Bucură-te, că prin călugărie ai murit pentru lume;

Bucură-te, că ai împlinit toată viața
făgăduințele monahale;

Bucură-te, că ai urcat prin multe osteneli
treptele desăvârșirii;

Bucură-te, că ai dobândit darul
deosebirii duhurilor;

Bucură-te, că ai biruit deplin uneltirile
celui rău, care ți s-a și arătat;

Bucură-te, Cuvioase Gherontie, mult
nevoitorule!

Condacul al 3-lea

Nevoințele la care ți-ai supus trupul
ți-au întărit sufletul pentru crucea pe
care aveai să o duci luptând împotriva celor
care doreau stingerea vieții monahale în
țara noastră. În ajutor ți-au fost și cuvintele
Sfântului Apostol Pavel: „Toate le pot întru
Hristos, Cel care mă întărește”, Căruia Îi
cântăm: Aliluia!

Icosul al 3-lea

Toate chinurile le-ai răbdat pentru
comoara vieții tale, Hristos Domnul,
fără de Care spuneai că viața nu merită

trăită. Pentru aceasta, Izvorul Vieții te-a ținut în viață și a trimis-o pe Maica Lui să te învețe să duci crucea nebuniei pentru Hristos, iar noi glăsuim ție:

Bucură-te, că ai fost stâlp de credință în Mănăstirea Ciolanu;

Bucură-te, că nu te-ai lepădat de Hristos în suferințe;

Bucură-te, că ai tăiat deznădejdea cu securea rugăciunii;

Bucură-te, că nenumărate și neînchipuite pătimiri ai răbdat;

Bucură-te, că ai stat cu credință în fața stăpânilor lumii acesteia;

Bucură-te, că prin descoperire ai primit nevoița nebuniei pentru Hristos;

Bucură-te, că însăși Maica Domnului ți-a spus să mergi pe această cale;

Bucură-te, că pentru toate acestea lumea te-a socotit cu cei fără de minte;

Bucură-te, Cuvioase Gherontie, mult nevoitorule!

Condacul al 4-lea

Internările forțate în spitalele nebuniei lumești nu te-au doborât, Cuvioase,

**că puterea Preasfintei Treimi ți-a păstrat
mintea întreagă, pentru că Îi cântai
neîncetat: Aliluia!**

Icosul al 4-lea

Evanghelia ți-a fost călăuză și întărire,
încă din tinerețe, că pe Cuvântul
Vieții L-ai vestit tuturor dintr-o iubire
dumnezeiască, pe care nicio stavilă nu o
putea opri. Minunându-ne de îndrăzneala
ta sfântă, îți cântăm:

**Bucură-te, că ai fost mărturisitor
neînfricat al credinței;**

**Bucură-te, că nu te-ai lăsat de rugăciune și
de metanii cu genunchii și fruntea la pământ;**

**Bucură-te, că și pe mai-marii atei ai țării
i-ai îndemnat să creadă în Dumnezeu;**

**Bucură-te, că mult ai suferit pentru
curajul tău;**

**Bucură-te, că ai fost lumină și pentru cei
din spitalele de psihiatrie;**

**Bucură-te, că Maica Domnului te-a
scăpat din locurile de chin;**

**Bucură-te, că semnele loviturilor le-ai
purtat pe trupul tău până la moarte;**

Bucură-te, că nu i-ai judecat pe cei care te-au prigonit;

Bucură-te, Cuvioase Gherontie, mult nevoitorule!

Condacul al 5-lea

Noian de mărturii avem despre lucrarea ta între mireni, dar și în mănăstiri, de care s-a folosit mulțime mare de oameni, „de la vlădică la opincă”, tineri și bătrâni, că mergeai unde te trimitea Duhul Sfânt și, pătruns de El, cântai: Aliluia!

Icosul al 5-lea

Erai, Cuvioase Gherontie, precum cloșca ce își adună puii sub aripile sale ocrotitoare, unde să fie încălziți de harul vindecător al lui Dumnezeu, care lucra prin „tratamentele” nebuniei tale pentru Hristos. Pentru minunile fără de număr, primite prin nevoințele tale, îți cântăm:

Bucură-te, că ai tămăduit nenumărate și neștiute boli;

**Bucură-te, că i-ai scos pe mulți din
ghearele morții;**

**Bucură-te, că ai vindecat și cumplita
boală a cancerului;**

**Bucură-te, că ai luat asupra ta neputințe
și boli grave;**

**Bucură-te, că mulți au dobândit prunci
prin mijlocirea ta;**

**Bucură-te, că duhul întristării dispărea
acolo unde erai tu;**

**Bucură-te, că ai oprit tratamente care
făceau rău bolnavilor;**

**Bucură-te, că îi trimiteai la doctori
credincioși și pricepuți;**

**Bucură-te, Cuvioase Gherontie, mult
nevoitorule!**

Condacul al 6-lea

Bucurie îți era viața, că pentru toate
mulțumeai neîncetat Preasfintei Treimi,
Căreia te încredințai în suferințe și în boli,
cerând sănătate, ca să nu renunți la nevoințele
tale și să nu rămâi lipsit de puterea slujbelor,
spre a-I cânta și în biserică: Aliluia!

Icosul al 6-lea

Unirea creștinilor în jurul Bisericii și unirea familiei erau pentru tine semne ale prezenței Duhului Sfânt, iar dezbinarea o vedeai ca lucrare a vrăjmașului. Te rugăm și acum să ne ajuți pe toți să trăim în dragostea Domnului, ca să îți cântăm:

Bucură-te, că toată viața ai fost în ascultare de Biserică;

Bucură-te, că pe toți frații tăi, de la Adam și Eva, i-ai purtat în inimă;

Bucură-te, că te-au durut rănilile întregii omeniri;

Bucură-te, că te-ai rugat pentru întoarcerea celor căzuți din dreapta credință;

Bucură-te, că și pe frații certați i-ai adus împreună;

Bucură-te, că i-ai ajutat pe tineri să își întemeieze familii după voia lui Dumnezeu;

Bucură-te, că soților le spuneai să-și poarte crucea unul altuia;

Bucură-te, că pe mulți i-ai îndemnat să se întoarcă în țară la familiile lor;

Bucură-te, Cuvioase Gherontie, mult nevoitorule!

Condacul al 7-lea

Neîncetat te rugai ca toți oamenii să dobândească putere sufletească spre „adevărata credință, căință, umilință, pocăință, smerenie, milostenie, bunătate și la urmă dragostea, care le cuprinde pe toate” și pe toate le făceai în numele Preasfintei Treimi, Căreia Îi cântai cu bucurie: Aliluia!

Icosul al 7-lea

Prin luptele tale de zi și de noapte cu duhurile cele întunecate, ai dobândit gândul cel smerit, pe cei din jur văzându-i cuvioși și buni, iar pe tine socotindu-te cel mai mare păcătos. Ca răspuns la prețuirea pe care le-ai arătat-o și la smerenia ta, ucenicii îți spuneau „Cuviosul”, iar acum îți cântăm cu toții din dragoste așa:

Bucură-te, că nu te uitai la înfățișarea din afară;

Bucură-te, că nu căutai îndreptățirea;

Bucură-te, că umilințele îți aduceau fericire;

Bucură-te, că îți doreai întotdeauna locul din urmă;

Bucură-te, că luai asupra ta ocară pentru alții;

Bucură-te, că minunile le acopereai cu nebunia pentru Hristos;

Bucură-te, că ai fost văzut de multe ori în stare de har;

Bucură-te, că Domnul nu a lăsat lumina ta sub obroc;

Bucură-te, Cuvioase Gherontie, mult nevoitorule!

Condacul al 8-lea

Erai mulțumitor, Cuvioase, pentru ceea ce primeai și te rugai pentru toți cei care au făcut milostenie cu tine, arătând că recunoștința ne lărgeste inima spre a-l cânta Celui Care ne dă toate dintru ale Sale: Aliluia!

Icosul al 8-lea

Nenumărate sunt binefacerile tale, de care s-au folosit cei pe care i-ai întâlnit pe calea vieții, că le vedeai cu ochii

sufletului sărăcia de cele materiale, dar mai ales sărăcia de cele duhovnicești. Pentru aceasta, privindu-ne în suflet și văzându-ne legați de cele lumești, te rugăm să te milostivești și spre noi, care îți cântăm:

Bucură-te, că ți-a fost milă de săraci;

Bucură-te, că nu amânai săvârșirea binelui;

Bucură-te, că nu păstrai nimic pentru tine;

Bucură-te, că adeseori rămâneai doar în cămașă;

Bucură-te, că harul te ocrotea de frig și de boală;

Bucură-te, că dăruiai cruci spre ocrotire și spre întărirea credinței;

Bucură-te, că picturile tale, care oglindesc Raiul, le-ai oferit în dar;

Bucură-te, că milostenia ți-a deschis Raiul;

Bucură-te, Cuvioase Gherontie, mult nevoitorule!

Condacul al 9-lea

Trupul ți-a fost, Cuvioase, într-o desăvârșită ascultare de suflet, că l-ai supus prin aspre postiri și lupte duhovnicești:

pașii ți-au fost doar în calea Domnului, iar cu mâinile îmbrățișai cerul ore în șir, pentru toată omenirea, cântând: Aliluia!

Icosul al 9-lea

Rugăciunile îți erau primite, că prin lepădarea cugetării tale erai într-o neîncetată ascultare și împărtășire cu Dumnezeu, Căruia Îi cereai să îi ducă pe toți oamenii pe calea veșniciei. Mijlocește și acum pentru noi, care îți cântăm:

Bucură-te, că Îl lăudai pe Domnul ziua și noaptea;

Bucură-te, că trăiai rugăciunile Bisericii;

Bucură-te, că te-ai ridicat de la pământ în timpul rugăciunii;

Bucură-te, că la rugăciunea ta se deschidea cerul;

Bucură-te, că genunchii tăi purtau semnele nevoițelor;

Bucură-te, că erai grabnic la rugăciune pentru aproapele;

Bucură-te, că rugăciunile tale erau urmate de minuni;

Bucură-te, că și acum mijlocești primirea rugăciunilor noastre;

Bucură-te, Cuvioase Gherontie, mult nevoitorule!

Condacul al 10-lea

Uneltirile potrivnicului le-ai biruit, înarmat fiind cu Sfânta Cruce, cu care îți însemnai trupul și pe care o purtai la vedere, că simțeai puterea ei ocrotitoare, dată de sfințenia Celui Răstignit pe ea, Căruia Îi cântai: Aliluia!

Icosul al 10-lea

Harul pe care l-ai primit de la Dumnezeu te-a ajutat să lucrezi cu iubire pământul neroditor al sufletelor oamenilor, folosind uneltele nebuniei pentru Hristos, cu care i-ai ajutat pe mulți să-și smulgă din rădăcină patimile. Pentru aceste mari binefaceri, îți cântăm:

Bucură-te, că ai văzut lămurit sufletul oamenilor;

Bucură-te, că și gândurile rele le cunoșteai;

Bucură-te, că ai luat asupra ta păcatele,
spre îndreptare;

Bucură-te, că ai înfierat patima fuma-
tului și a desfrânării;

Bucură-te, că i-ai smerit pe cei mândri;

Bucură-te, că i-ai ajutat pe cei căzuți să
se ridice;

Bucură-te, că ai îndemnat spre cumpă-
tare duhovnicească;

Bucură-te, că prin cântările tale aduci
pace în suflete;

Bucură-te, Cuvioase Gherontie, mult
nevoitorule!

Condacul al 11-lea

Resteu, resteu, resteu” ți-a spus
„Părintele Arsenie Boca, la care ai
avut evlavie și pe care l-ai căutat, la fel
cum ai făcut cu ceilalți mari duhovnici ai
românilor. Cu adevărat, ai rămas toată viața
tare în credință ca resteul jugului și nu ne
lași nici pe noi să ieșim din jugul lui Hristos,
Căruia Îi cântăm împreună cu tine: Aliluia!

Icosul al 11-lea

Iisus Hristos, Domnul nostru, te-a învrednicit de daruri asemeni celor primite de îngeri și te purta întru repeziciunea Duhului Său la cei care te chemau în ajutor sau îți descoperea lucruri trecute, prezente și viitoare spre întărirea și îndreptarea multora. Pentru acestea, îți cântăm cu uimire sfântă:

Bucură-te, că ai adus vindecare bolnavilor la care ai ajuns prin răpire;

Bucură-te, că și celor întristați, aflați departe de țară, te-ai arătat aieva ca să-i mângâi;

Bucură-te, că i-ai ajutat adesea pe oameni să afle voia lui Dumnezeu;

Bucură-te, că pe mulți i-ai scăpat din primejdii de moarte;

Bucură-te, că vedeai sufletele celor cu viață sfântă urcând la Cer;

Bucură-te, că ai prevestit epidemia care a venit peste lume;

Bucură-te, că toate le-ai arătat a fi în puterea Lui;

Bucură-te, că Domnul ți-a făcut cunoscut sfârșitul;

Bucură-te, Cuvioase Gherontie, mult nevoitorule!

Condacul al 12-lea

Sufletul nostru s-a întristat la vestea trecerii tale la Domnul, petrecută în Țara Sfântă, așa cum ai cerut toată viața și cum ai prorocit. Însă, privindu-ți chipul, ne-am încredințat că bucuria pe care ai avut-o când ai văzut cerurile deschise ca să te primească nu a mai încăput în inima ta, care a încetat să mai bată în această lume. Prin aducerea trupului tău în țară, spre a fi îngropat la Mănăstirea Tismana, s-a împlinit cuvântul Domnului, Care zice că „întristarea voastră se va preface în bucurie”; iar noi, pentru acest mare dar făcut prin tine neamului românesc, Îi cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 12-lea

Trupul ți-a fost cu adevărat biserică a Duhului Sfânt, iar de sfințenia cu care Dumnezeu l-a îmbrăcat, arătată nouă prin ochii ce ne priveau deschiși, dar și prin

trupul moale, plin de mireasmă și rămas neschimbat după opt zile, până și puterile întunericului s-au înfricoșat și au strigat în auzul tuturor prin cei cuprinși de duhuri necurate, care au vrut să se apropie de sicriul tău, iar noi îți cântăm cu cutremur:

Bucură-te, că L-ai așteptat pe Domnul în rugăciune;

Bucură-te, că aducerea ta în țară s-a făcut cu mare ușurință;

Bucură-te, că ploaia s-a oprit ca să poți fi pus în mormânt;

Bucură-te, că îndemnul spre lucrarea iubirii este testamentul de pe crucea ta;

Bucură-te, că te odihnești pururea în slava sfinților nebuni pentru Hristos;

Bucură-te, că mijlocești pentru cei care cinstesc pomenirea ta;

Bucură-te, că în toate nevoile ești grabnic ajutător;

Bucură-te, că mulți creștini mărturisesc minunile făcute de tine;

Bucură-te, Cuvioase Gherontie, mult nevoitorule!

Condacul al 13-lea

O Cuvioase Gherontie cel nebun pentru Hristos, care ai primit să suferi și să împlinești pentru întreaga lume rugăciuni cu lacrimi fierbinți, îngenuncheri, postiri, privegheri de toată noaptea, dar mai ales lupte cu vrăjmașul, primește și rugăciunea aceasta și mijlocește ca să ajungem și noi să trăim Iubirea lui Dumnezeu și să-I cântăm în veci, împreună cu tine: Aliluia!
(Acest Condac se zice de trei ori.)

Icosul 1

Evlavia cu care ți-ai împodobit sufletul ai învățat-o mai întâi de la mama ta, Elena, și ai lucrat-o minunat toată viața, nimic dorind mai presus de Dumnezeu. De nevoințele tale s-au minunat și îngerii, cu care împreună îți cântăm:

Bucură-te, că Domnul a fost ajutorul tău puternic;

Bucură-te, că prin viața ta în trup, îngerilor te-ai asemănat;

Bucură-te, că pe calea poruncilor ai umblat;

Bucură-te, că ai luminat munca prin rugăciune;

Bucură-te, că te-ai hrănit cu dulceața ostenelilor;

Bucură-te, că ai iubit viața călugărească;

Bucură-te, că inima ta s-a veselit întru Domnul;

Bucură-te, că răutățile oamenilor le-ai acoperit cu dragoste;

Bucură-te, Cuvioase Gherontie, mult nevoitorule!

Condacul 1

Harul Sfântului Duh, Care a lucrat în tine din copilărie, te-a luminat cu înțelepciunea dumnezeiască și te-a întărit întru mărturisirea lucrării lui Dumnezeu în lume, cu toată ființa ta, pentru care îți cântăm: Bucură-te, Cuvioase Gherontie, mult nevoitorule!

Rugăciune

Sfinte Cuvioase Gherontie, fratele și părintele nostru iubitor, ascultă-ne rugăciunea și mijlocește pentru noi înaintea

Preasfintei Treimi, ca să putem birui în lupta care se dă împotriva noastră; să căutăm ce-i mai de preț, adică sufletul; să ne îndepărtăm de păcate, să avem dragoste sfântă pentru toți oamenii, să umblăm cu dreptate, să ne păstrăm dreapta credință, să ne smerim și să ne pocăim pentru păcatele noastre, să căutăm biserica, să ne ostenim pentru câștigarea Raiului, să dobândim răbdarea Dreptului Iov și a sfinților, să ne iubim țara și locul unde ne-am născut, după cum și tu ai iubit Țara Făgărașului, care te-a odrăslit.

Așa cum în timpul vieții i-ai ajutat grabnic pe cei bolnavi, pe cei săraci, pe cei deznădăjduiți, pe cei singuri, dar și pe cei departe de dreapta credință, fii și acum alături de noi! Ajută-ne să credem că toate pe care le primim sunt cu știrea Domnului, iar când avem un necaz să mulțumim prin cuvintele tale: „Doamne, ferește de mai rău!”. Roagă-te, să ne fie primită această rugăciune, ca de noi și prin noi să se slăvească Preasfânta Treime: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Amin.

*„Dragostea le va cuprinde
pe toate!”*

(Cuviosul Gherontie)